

قانون مجازات عمومی

در سایر قسمت ها مثل آوردن غذا - مطالعه و خواندن کتاب روزنامه (در حدود مقررات زندان و متناسب با موضوع اتهام) عدم اجبار بکار و اشتغال بآنچه که مورد پسند و علاقه آنهاست (با استثناء آنچه که مخالف مقتضیات یا خارج از دسترسی زندان است) و همچنین سایر امور زندگی آزاد هستند.

۲- توقیف مقرضین و فرق آن با حبس - این دسته همانطور که از نامشان استفاده میشود آلهائی هستند که در مقابل پرداخت غرامت و جرائم نقدی یا خسارات بدولت و بملت عدم پرداخت آن و استنکاف از ادای قرض اشخاص در توقیف هستند. چون اشخاص نامبرده مخصوصاً دستة اخیر فقط از نظر امتناع از اداء دین زندانی شده اند با محبوسین و کسانی که بر اثر حکم مجازات و اجرای آن در حبس هستند فرق بسیار دارند. در غالب کشورها این فرق مورد قبول اشخاص نامبرده را بر دو دسته تقسیم میکنند:

۱- آنها که بر اثر محکومیت بغرامت و جزای نقدی و خسارات مربوطه بدولت توقیف میشوند درباره این اشخاص همان رفتار که با محبوسین میشود اعمال میکنند باین معنی که چون محکومیتشان ناشی از امر جزائی و ارتکاب گناه است باید در صورت استنکاف از کشیدن مجازات در حکم محکومین بحبس قرار داده شده و بیک نحو با آنان معامله شود.

ب- آنها که بر اثر محکومیت های حقوقی اشخاص و امتناع از پرداخت آن توقیف میشوند درباره این دسته چون منشاء محرومیت از آزادی امر حقوقی است توقیف اشخاص نامبرده بهیچ وجه شباهتی با محکومین زندان نداشته از آزادی کار و معاشرت و اختیار نوع غذا و سایر امور مربوطه زندگی عادی بهره مند بوده فقط آزادی آن ها مورد تضییق است.

۳- محکومین باعدام - اشخاص نامبرده نیز چون منتظر اجرای مجازات خود هستند بهیچوجه اقامتشان در

توقیف تأثیر قضائی ندارد فقط در حدود جلوگیری از فرار و بانتظار قطعی و لازم الاجرا شدن حکم در توقیفگاه یا زندان بسر میبرند - در حقیقت میتوان گفت اشخاص مزبور تا حدین اجرای مجازات و لاقط قطعی و لازم الاجرا شدن آن در حکم متهم هستند و باید همان رفتاری که با متهمین میشود با آنها نیز بعمل آید مگر آنکه قانون دستور خاصی را تصریح نکند

۴- محکومین سیاسی - که چون منشاء محکومیتشان از گناه سیاسی بوده و گناه آنها نیز به پستی جرم عمومی نیست از طرف دیگر اصطکاک با اخلاق - نه وعفت عمومی نداشته فقط دارای جنبه سیاسی و مربوط بطرز حکومت و زندگی اجتماعی (از نظر سیاسی) است بهمین دلیل باید از مجرمین عادی متمایز بوده و تنسیقات و تضییقاتی که در باره گناهکاران عادی اجرا میشود در حق آنها و بان شدت اعمال نمیشود بلکه طرق اجرای مجازات درباره آنها خیلی آسانتر و ملایم تر است - مثلاً زندان آنها با گناهکاران عادی جدا بوده از مزایای زندگی جمع بهره مند - کاربرد آنها اجباری نیست ملاقات آنها با خانواده بیشتر میسر است مگر آنکه نوع محکومیتشان جنائی و حبس مجرد یا با اعمال شاقه (در موارد استثنائی) باشد که در اینصورت هم در عین شباهت با محکومیت عادی باز از آن متمایز و طرز اجرا آسانتر و رعایت ارفاق بیشتر میشود

۵- محکومین بحبس در دارالتادیب - چنانچه میدانیم اطفال ممیز که سنشان بین ۱۶ و هیجده سال است در صورت ارتکاب گناه بحبس در دارالتادیب محکوم میشوند - مجازات مزبور همانطور که از عنوان آن فهمیده میشود فقط دارای جنبه تربیت و تادیب است نه تنبیه اطفال بلکه در حقیقت نمی توان بتصمیم مزبور کلمه مجازات اطلاق نمود چه محکومیت بحبس در دارالتادیب همانطور که گفته شده دارای آثار جزائی نیست.

۱ - در سابقه محکومیت اطفال تأثیر ندارد و برای آنها پیشینه جزائی نخواهد بود .

ب - در تکرار گناه محکومیت در دار التأدیب بی اثر است

ج - مستلزم محرومیت از حقوق اجتماعی و سایر آثار تبعی مجازات نخواهد بود .

بنابر این محکومین بحسب مزبور باید بکلی در محل علیحده و مخصوصی که منحصر برای اطفال تعیین شده بسر بر ندر اجرای حکم و رفتار با اشخاص نامبرده یگانه منظور تربیت و اصلاح بوده هر گونه اقدام و یا تصمیماتی که درباره آنها گرفته میشود باید از منظور فوق تقویت نموده و در مقام اجرای این نیت باشد - بطور خلاصه میتوان گفت رفتار با اطفال در بنگاه مزبور از هر جهت شبیه بیک آموزشگاه شبانه روزی است که در آن جنبه تربیت اخلاقی و اصلاحات روحی بیشتر تقویت شده و مورد توجه مخصوص قرار میگیرد تا در نتیجه طفل بتواند بکلی گذشته خود را فراموش و به تذکیر اخلاقی و آماده شدن برای زندگی با تقوی و عفت نائل گردد .

حال که انواع توقیف را با ذکر خصوصیات و وجهه امتیازشان بایکدیگر تشریح و رویه کنور های دیگر را هم توضیح دادیم بیموقع نیست که رویه آنها را در حبس تأدیبی و مجرد نیز مورد دقت قرار داده از نظر فایده که در سازمان زندان و طرز اجرای محکومیت و سنجش و قضاوت رویه هر یک دارد بذكر اصول آئین زندان بپردازیم :

حبس تأدیبی - در بعضی از کشورهای بیگانه (۱) تابع مقررات زیر است :

ا - لباس مخصوص زندانیان و کوتاه کردن موهای سر و صورت (برای محکومین بیش از سه ماه) الزامی است .
ب - کار اجباری در کارخانه های زندان یا در خدمات مربوطه بامور زندان .

ج - گردش اجباری در محل مخصوص که در داخله زندان مهیاست از اوائل قرن ۲۰ مورد توجه مخصوص واقع

(۱) فرانسه - بزرگ و بعضی از کاتون های سوس (با اختلافات جزئی)

شده چه بتجربه دیده اند بدرقتاری و سختگیری اگر بطور دائم بر روی زندانیان اعمال شود منتهی بفساد و فرسوده شدن قوای روحی و گاه انقلاب و شورش دسته جمعی آنها و گاه دیوانگی فردی میشود بهمین جهت زندانیان بچند دسته تقسیم و هر کدام در ساعت معینی برای گردش بمحل مخصوص در داخل زندان برده میشوند . از بین دسته های نامبرده آنها که خطرناک نباشند بطور جمعی گردش کرده و دسته های دیگر بطور رژه و مطیع قواعد مخصوص هستند تا نظارت در احوال و رفتار فردی و حفظ امنیت و انتظامات زندان میسر باشد . گردش مزبور هر روز دوبار (پس از غذا) و بامدت محدود و معین تکرار می شود .

د - غذای دوگانه (۱) که یکی در ساعت ۹ صبح و دیگری در ۶ عصر داده میشود .

ه - آموزش که یکی از اصول مهمه و قابل دقت در زندان است باین طریق که محکومین کمتر از چهل سال که مدت محکومیتشان بیش از سه ماه است در صورت بیسواد بودن یا ناقص بودن سواد باید آموزشگاه زندان را اجباراً طی کنند .

این نظریه یکی از بهترین و مفیدترین تصمیماتی است که برای برانداختن جهل و مبارزه با بیسوادی گرفته شده است چه بموجب آمار جزائی در مقام نسبت صدی هشتاد محکومین از ایندسته تشکیل میشود .

هم چنین در زندانهای بزرگ همه روزه ساعت معینی برای سخنرانی و اندرز و رهنمائی زندانیان براه راست و تذکیر اخلاق اختصاص دارد .

در غالب زندانها بلکه تقریباً همه آنها انجام وظایف مذهبی نیز با در نظر گرفتن سازمان مخصوص و تحت نظر قرار دادن تشریفات آزاد و مخصوصاً بانسبت از مراسم مذهبی که بیشتر دارای جنبه اخلاقی و جلب تنبه و ندامت و پشیمانی محکومین است اهمیت خاصی داده میشود .

(۱) شامل ۸۰۰ گرم نان (۷۰۰ گرم برای زنان) یک ظرف آش و حاضری (گوشت فقط در روزهای عید و تعطیل داده میشود) زندهای شیرده و مرضا از این قاعده مستثنی هستند (سایر اقذیه با اجازه زندان بسته بنوع محکومیت قابل خریداری است .